

Koľko je na svete zmyslu alebo kto mu zacláňa?

Na svete je len toľko zmyslu, koľko ho pochopí každý z nás sám, pretože hlavnou črtou zmyslu je jeho autochtónnosť, ľudovo povedané, jeho nepapagájovateľnosť. Doručiť možno informáciu, nie jej zmysel. Zdrojom zmyslu je naše vnútro, kontakt so sebou samým ako individuum, spoločenstvom, národom, štátom. A mechanizmus tohto kontaktu je [deegoizácia](#).

Prečo hovoríme o zmysle?

Pretože nám chýba obsah. Všade, napravo, naľavo i v strede. Pretože nevieme kam ísť ani osobne, ani stranicky, ani štátne. Chceme ísť za niekym, infantilne sa obraciame za (nezriedka rovnako infantilným) vodcom (guruom, otcom národa, rodičom a podobne), no obsah z vodcových úst čiže zvonka je niečo, čo je nenaplniteľné zmyslom.

A zmysel je náplňou obsahu, tým, čo tvorí obsah. Zmysel je obsahom obsahu.

Zhrnutie

Náplňou obsahu je zmysel.

Zmysel je manifestáciou sveta, no v prvom rade manifestáciou nášho jedinečného vnútra (toho najintímnejšieho, najtajnejšieho v nás samých, nášho *sacri sanctum*) v našom vedomí. A špeciálne: zmysel je vedomie našich najhlbších osobných individuálnych neopakovateľných potrieb a ich neopakovateľných kombinácií (nezažiteľných zvonka), bez ohľadu na to, ktoré sú to potreby, či potreby dobra, či potreby zla (pozri koniec tohto článku), no iba naše, nie tie, ktoré sme si nahovorili pod vplyvom vonkajšku, sociálnych sietí, reklamy, internetu, rodičov, učiteľov, ideológov, filozofov, guruov a podobne. Len my sami môžeme vedieť o svojich najtajnejších potrebách, len my (rozumej: ja) môžeme byť (rozumej: môžem byť) expertom na svoje vnútro. Iba mne môže byť moje vlastné vnútro nesprostredkovane prístupné. A iba toto nesprostredkovane sprístupniteľné vnútro je zdrojom zmyslu, ktorý sa môže stať obsahom ideológií, vízií, programov, historických cieľov.

Zdroj zmyslu je absolútne jedinečný, ešte jedinečnejší ako čiarový alebo EAN kód. Ak by taký nebol alebo ak taký nie je, niet na svete zmyslu. A preto nám chýba aj obsah akýchkoľvek našich programov. Obsah vnesený do programu (cieľa, manifestu, ideológie, politiky atď.) zvonka, je čosi nahovorené si, pseudoobsah, ktorého falošnosť sa skôr či neskôr ukáže a program (stranu, ideológiu etc.) opúšťame alebo priamo zavrhuje.

Príčinou bezobsažnosti nášho sveta je strata kontaktu individuálneho človeka i toho ktorého konkrétneho spoločenstva so svojim vlastným vnútrom čiže so zdrojom zmyslu. Z priestoru chaosu nevzniká zmysel. Chaos je normálny (triviálny, bežný, zvyčajný, neprekvapujúci) stav sveta alebo ľudstva obdobne ako hlúposť. Vzácnosťou je zmysel. Iba zo zmyslu sa rodí racionalita – v politike, ekonomike i osobnom živote.

Hlúposť alebo iracionalita je nepoznanie svojich potrieb a schopností.

Neznalosť vlastných potrieb a schopností je súčasťou minulostoročnej paradigmy. K **paradigme 21. storočia** patrí orientácia na svoje vlastné vnútro na všetkých úrovniach, vrátane vnútro politickej i medzinárodnopolitickej inscendencie.

Jediným **expertom na zmysel** môže byť iba každý z nás. Expertom na seba je ten, čo vie odlíšiť svoju potrebu od toho, čo si onej myslí, od jej obrazu. Potreba ≠ obraz potreby.

Hlavnou úlohou dneška je vychovať experta na samého seba schopného rozpoznať jedinečnosť svojich potrieb a ich kombinácií. Podčiarknime slovo **svoje** potreby, to znamená neodvodené, neprevzaté, neimplementované, nevsugerované nikým, ani nami samými – absolútne originálne potreby. Originálne ako chemické prvky a ich zlúčeniny.

Obsahom môže byť iba originálne spojenie originálnych potrieb. To, či originálnym bude aj vyjadrenie obsahu textom, je druhoradé. Zdrojom kreativity je vnútro, remeslo alebo technika je prostriedok zviditeľnenia jej eventuálneho produktu. Smiešnosť opakovania sa textov je neporovnateľná s komickosťou opakovania sa dejín.

Isteže, vodca môže počúvať masy, „hlas národa“, no to, čo dokáže artikulovať z obsahu národného cítenia, myslenia, túžby a podobne možno v najlepšom prípade iba porovnať s tým, ako si svoj obsah formuluje každý z nás (samozrejme, že vrátane vodcu). No heslo, slogan, artikulácia – to sú mŕtve veci, makety a obsah z nich utvorený je mŕtvo narodené dieťa, supermaketa.

Obsah je čosi ireducibilne jedinečné, odlišné od jeho akejkol'vek systematizácie a vedomie tejto ireducibility povedzme obsahu vedeckého diela a obsahu vedcovho vedomia alebo politického programu a politického cítenia jednotlivca je atribútom obsahu, nevyhnutnou zložkou jeho živosti. Súčasťou tejto živosti je vedomie rozdielu medzi obsahom môjho vnútra a obsahom toho, čo zverejňujem. Prázdnota je totožnosť subjektívneho a objektívneho, vnútorného a vonkajšieho, neopakovateľného a opakovateľného; živý obsah, jeho náplň ich [synkríza](#) .

Tí, čo ste sa dočítali na toto miesto, a hľadá vo vás otázka vyššie spomenutej potreby konania zla v nás (rozumej: vo mne), si pozrite, prosím, [článok o zle](#).

O tých najlepších z nás s ich potrebou pomôcť, podeliť sa aj s posledným či dokonca riskovať život sa trebárs ani nikdy nedozvieme a napriek tomu sú oázou v púšti civilizácie, prameňmi zmysluplnosti obsahu, v pomere ku ktorému je rast HDP fatamorgánou. Zmysel zatieňujúce chiméry, fatamorgány, zmesy virtuality a reality, mesianizmy sú inkompatibilné s realistickou paradigmou 21. storočia. 21. storočie praje inteligentnému sebarefektujúcemu sa hráčovi. Obsahom alebo zmyslom je prítomná (bezčasová) orientácia v džungli alebo tajge.